

ter er begyndt, og arbejdet forventes afsluttet i løbet af 2-3 år.«

Spm. nr. S 1367

Til miljø- og energiministeren (2/2 2000) af:
Søren Kolstrup (EL):

»Kan ministeren oplyse, hvor store andele og mængder af dioxin i restprodukter i form af flyveaske og kalk fra røgrensning på henholdsvis kulværker og affaldsforbrændingsanlæg, der gennem de seneste år er blevet eksporteret til henholdsvis Norge og Tyskland, samt hvilke andele og mængder man har søgt at opbevare i Danmark, og herunder oplyse den samlede mængde dioxin, der over år i alt er deponeret på danske lossepladser/deponeringspladser?«

Svar (11/2 2000)

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»For de kulfyrede kraftværker er der ikke eksporteret røggasrensningsprodukter til deponering.

For affaldsforbrændingsanlæg blev der i 1997 produceret 61.300 tons flyveaske og røggasrensningsprodukter, hvoraf 26.509 tons blev eksporteret til Norge og Tyskland. I 1998 blev der produceret 82.500 tons, hvoraf 37.903 tons blev eksporteret. Tallene for 1999 er endnu ikke opgjort. For år 2000 forventes eksporten at være tæt på den producerede mængde. Der henvises til Miljøstyrelsens Affaldsstatistik for 1998, der er oversendt til udvalgets orientering den 19. januar 2000.

På baggrund af en måling af dioxin i flyveasken på 1,6 nanogram/gram flyveaske vil dette svare til, at der i 1997 blev produceret ca. 100 gram dioxin i flyveaske og røggasrensningsprodukter, hvoraf ca. 40 gram blev eksporteret. For 1998 er de tilsvarende tal ca. 130 gram, hvoraf ca. 60 gram blev eksporteret.

Der findes ingen opgørelse over den samlede mængde restprodukter fra røggasrensningsanlæg, der er deponeret på danske lossepladser/deponeringsanlæg. Miljøstyrelsen agter i løbet af foråret at iværksætte en opgørelse over røggasrensningsprodukter fra affaldsforbrændingsanlæg,

der er deponeret i Danmark, hvorefter mængden af dioxin fra affaldsforbrændingsanlæggene kan skønnes. Skønnet vil dog være behæftet med usikkerhed, da der kun findes enkelte målinger af dioxin i flyveasken.

Dioxinindholdet i flyveaske fra de kulfyrede værker er i Miljøstyrelsens Arbejdsrapport nr. 50, Dioxins, fra 1997, beregnet til 40 gram/år. Men den nøjagtige mængde dioxin, der deponeres med restprodukter fra de kulfyrede værker, er ikke opgjort.

Spm. nr. S 1368

Til miljø- og energiministeren (2/2 2000) af:
Søren Kolstrup (EL):

»Vil regeringen fortsætte med at tillade produktion af en ubegrænset mængde af dioxinholdige forbrændingsprodukter eller giver den stigende mængde heraf anledning til at overveje stop for udbygning af forbrændingsanlæg og i stedet satse på andre former for forebyggelse eller behandling af det affald, som medfører produktion af dioxinholdige forbrændingsprodukter?«

Svar (11/2 2000)

Miljø- og energiministeren (Frank Jensen, fg.):
Folketinget har bakket op om regeringens plan Affald 21, der lægger vægt på at øge kvaliteten i affaldsbehandlingen. Det indebærer blandt andet, at PVC og imprægneret træ skal udsorteres fra affald, der føres til forbrænding. Derved fjernes en række miljøfarlige stoffer fra blandt andet røggasser og slagger. Det er en udvikling, som også vil fortsætte i de kommende år.

Det er endvidere vigtigt at fastholde stoppet for deponering af forbrændingsegnet affald, for ved forbrænding nyttiggøres affaldets energiindhold til produktion af varme og de fleste steder også elektricitet. Affald er således med til at fortrænge andre brændsler, der forårsager et højere udslip af CO₂ pr. producerede energienhed. Og samtidig falder metangasproduktionen fra lossepladserne.

Andelen af forbrændingsegnet affald vil med effekten af initiativerne i Affald 21 stige fra ca. 22% i 1998 til ca. 24% i år 2004 af de samlede affaldsmængder. Denne stigning nødvendiggør